DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI
Niederösterreich (Raum Wien), 1399
Seite 131r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

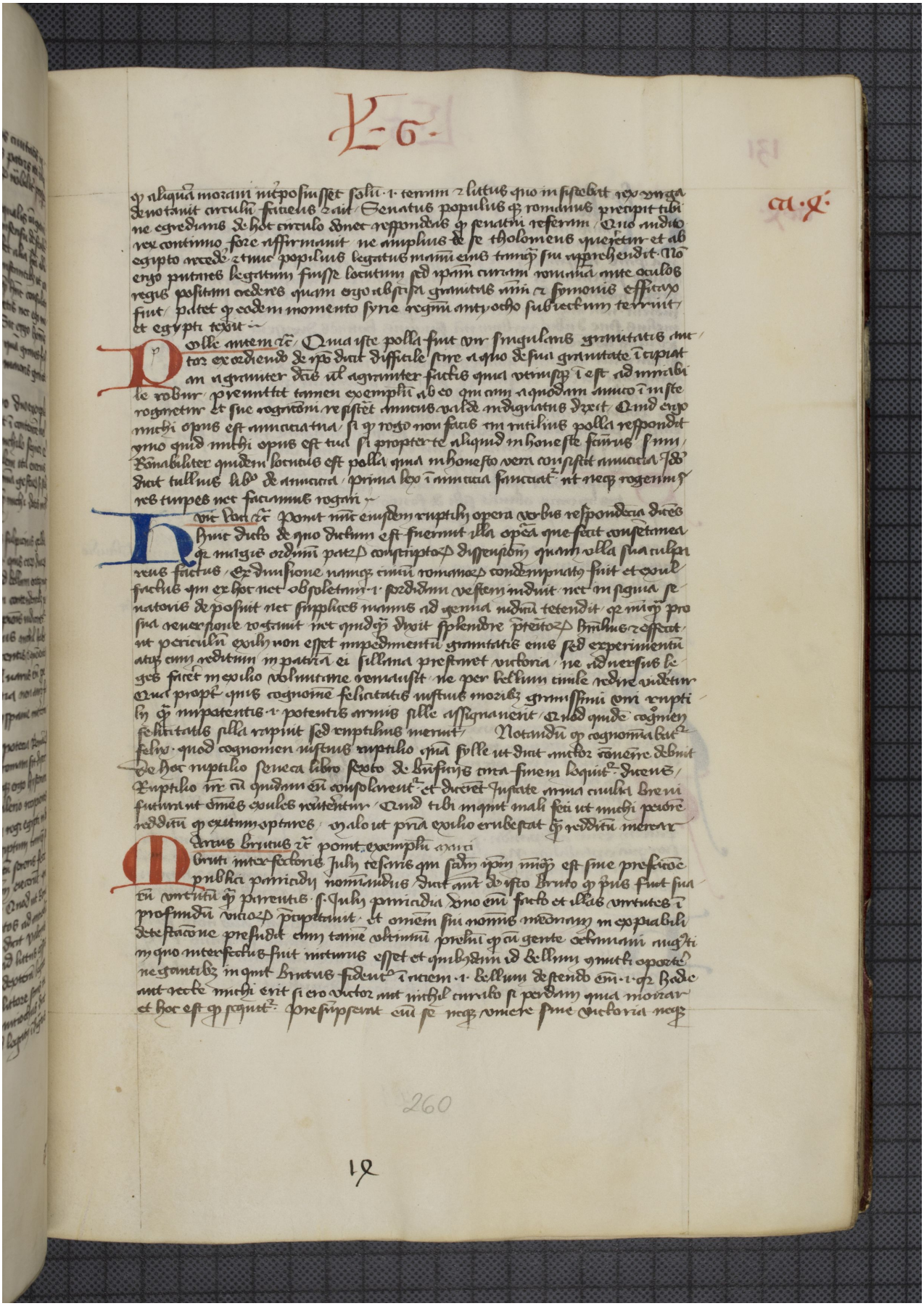

ca. 9.

p aliquā moram interposuisset solui. i. tentum z luteus quo in fiscebat rex vnga
denotauit circulū fuerens dixit Senatus populus q̄z romanus precipit tibi
ne egrediaris de hoc circulo donec respondeas q̄ senatui referam Quo audito
rex continuo fere affirmauit ne amplius de se tholomeus quereretur et ab
egypto recedere z tunc popilius legatus manū eius tenuit suū apprehendit. Nō
ergo putares legatum fuisse locutum sed potius auream romanā ante oculos
regis positam credens quam ergo abstinuit granitus mīn z sponsionis effectus
fuit patet q̄ eodem momento syne regni anti ocho subiectum tenuit
et egypti totū —

Pollē autem ꝛc Quia iste polla fuit vir singularis granitatis auc
tor excedendi de eo dicit difficile esse a quo de sui granitate i cupiat
an a gratiam dari ut agratiter factis quia vtinam q̄ est ad mirabi
le robur premittit tamen exemplū ab eo qui cum a quodam amico i iniste
rogaretur et sic rogatum repulit amicus valde indignatus dixit Quid ergo
michi opus est amicitia tua si q̄ rogo non facis tu mihi pollā respondit
vno quid michi opus est tui si propter te aliquid inhoneste faciam Sum
Rationabiliter quidem locutus est polla quia inhonesto vem consilit amicitia Sed
dicit tullius lib. de amicitia prima lex i amicitia sancitur ut neq̄ rogentur
res turpes nec faciamus rogati —

Vnde fuit ꝛc Ponit mīc eiusdem exuptili opera verbis respondere dicens
hinc dicto de quo dictum est fecerunt illa opera que facit consetimea
q̄z magis ordinati patrē q̄ constipto dispersionem quam vlla sua culpa
reus factus Ex diuisione namq̄z ciuis romanus condemnatus fuit et exul
factus qm ex hoc nec obsoletum i. sordidum vestem induit nec insignia se
natorie deposuit nec simplices manus ad genua inclinare tetendit q̄z mīq̄ pro
sua reuersione rogauit nec quidē dixit splendere pretor hinc ꝛ effecit
ut periculū exilij non esset impedimentū granitatis eius sed experimenti
atq̄z cum reditum in patria ei fillima prestiret victoria ne aduersus le
ges faciet in exilio voluntarie remansit ne per bellum timle redire videtur
Quī propl quis cognomine felicitatis iustus moribus gratissimi cum exupti
lij q̄ impatentis i. potentis armis fille assignauerunt Quod quide cognomen
felicitatis fillā rapuit sed exuptilius meruit Notandū q̄ cognomia huic
felix. quod cognomen iustus exuptilio qua fille ut dicit metor tenere debuit
de hoc exuptilio seneca libro sexto de beneficijs circa finem loquit. dicens
Exuptilio inter ciuis quidam eū consolarent et dicerent Iusta arma ciuilia breui
futura ut omnes exules restituantur Quid tibi maiori mali seu ut michi peiore
reditū q̄ exitum optimes vnalo ut pria exilio erubescat q̄ reditū meruit

Marcus brutus ꝛc pont exemplū aliud
Bruti inter sectores Julij cesaris qm iam iam mīq̄ est sine prescriptione
publica patricidij nominandus dicit aut de isto bruto q̄ plus fuit sua
tu virtutis q̄ parentis s. Julij patricidia dno eius fecit et illas virtutes i
profundi vitioq̄ propinauit et omnem sui nominis memoriam in exprabili
detestatione presidet cum tamen ultimum prelium q̄ ai gente celeriam mag̃ti
in quo interfectus fuit mirum esset et quibusdam id bellum quod ipse
ne gentilis in quit brutus fidens i iniquem i. bellum detendo eum i. q̄z hoc
aut recte michi erit si eo victor aut nihil curabo si perdam quia moriar
et hoc est q̄ sequit presupponent eum se neq̄z vincere sine victoria neq̄z